

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Marka S.

przeciwko Romanowi J. i „E-B” Spółce z o.o. w likwidacji w W.

o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia wnioskodawcy na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte

w punkcie 2 postanowienia Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 czerwca 2011 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę w tym
zakresie Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 marca 2011 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił wniosek Marka S. skierowany przeciwko Romanowi J. i E-B sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w W. o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania. Zażalenie Marka S. na to postanowienie zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 30 czerwca 2011 r., przy czym Sąd Apelacyjny zasądził od

wnioskodawcy na rzecz uczestnika Romana J. kwotę 1 800 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego, w części orzekającej o kosztach postępowania, zostało zaskarżone przez wnioskodawcę, który zarzucił naruszenie art. 745 k.p.c. w związku z art. 133 i 143 k.p.c., a także brak doręczenia mu pisma zawierającego wniosek o zasądzenie kosztów w postępowaniu zażaleniowym. Wskazał ponadto, iż postanowienie Sądu Okręgowego, oddalające wniosek o udzielenie zabezpieczenia, nie podlegało doręczeniu zobowiązanym, gdyż nie przewidują tego przepisy prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia, przed wszczęciem postępowania, został postanowieniem Sądu pierwszej instancji oddalony i w tej części postanowienie to, wobec oddalenia przez Sąd Apelacyjny zażalenia, jest prawomocne. Wszelkie zarzuty kierowane przeciwko temu rozstrzygnięciu muszą przeto pozostać poza rozważaniami Sądu Najwyższego. Należy jednak wskazać, że postanowienie rozstrzygające o kosztach postępowania zażaleniowego w postępowaniu zabezpieczającym nie jest, w okolicznościach sprawy, przedwczesne. Nietrafnie skarżący dowodzi naruszenia art. 745 k.p.c. Zgodnie z § 1 tego artykułu, w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd o kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzyga jedynie wówczas, gdy postanowienie w tym przedmiocie zapadło w toku procesu zmierzającego do rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, co w sprawie niniejszej miejsca nie miało, § 2 dotyczy zaś sytuacji gdy zabezpieczenie zostało udzielone, co również w sprawie nie miało miejsca.

Niewątpliwie postępowanie o udzielenie zabezpieczenia jest postępowaniem, w toku którego tak wnioskodawca (uprawniony) jak i uczestnicy (obowiązani) są uprawnieni do złożenia wniosku o zasądzenie od przeciwnika na ich rzecz, kosztów poniesionych przez nich w toku tego postępowania. Skuteczność takiego wniosku nie zależy od doręczenia przeciwnikowi pisma zawierającego wniosek w tym przedmiocie. Wniosek jest bowiem kierowany do sądu (art. 109 § 1 k.p.c.).

Postanowienie sądu rozstrzygające o kosztach takiego postępowania, podlega uzasadnieniu. Zaskarżone przez wnioskodawcę postanowienie nie zostało przez Sąd Apelacyjny w ogóle uzasadnione, nie wskazano nawet podstawy prawnej rozstrzygnięcia. W powstałej sytuacji kontrola prawidłowości zaskarżonego orzeczenia nie była możliwa. Taki stan rzeczy powoduje, że zaskarżone orzeczenie podlegało uchyleniu, a sprawa, we wskazanym zakresie, przekazaniu Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, co też mając na uwadze, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. i na podstawie art. 108 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.